

247. Ontwikkeling van innerlijke vrede

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het Evangelie volgens Maria Magdalena (Berlijnse Codex 1, pag. 8 en 9) en op het Evangelie van Thomas (Codex II, Boek 2, logia 16, 48 en 49) uit de Nag Hammadi Geschriften

6 november 2011

Lieve mensen

Via het evangelie van Maria Magdalena wordt ons het volgende aangereikt.

De mens vindt innerlijke vrede door af te dalen in zijn binnenste, want daar verblijft de Zoon des Mensen.

Die Hem zoeken zullen Hem daar vinden.

En verder reikt ze de woorden van Jezus aan: *'wordt geen gevangene van regels die apostelen of hun opvolgers jullie opleggen.'*

Dit is duidelijke taal.

Hieruit blijkt dat alles wat we nodig hebben op het spirituele vlak in ons zelf aanwezig is.

Je hoeft er niet de deur voor uit.

Toch is het goed dat we hier samen zijn. Dat is om onze krachten te bundelen.

Samen kunnen we meer betekenen voor elkaar en voor de mensheid. Want tijdens de mis wordt ons extra kracht, liefde en wijsheid geschonken. En als de mis voorbij is, dan brengen de engelen die kracht, liefde en wijsheid naar hen waarvoor gebeden is.

Uit de 2^e lezing wordt duidelijk dat wanneer je het binnenste in je zelf opzoekt het vinden van het Koninkrijk het resultaat is.

Jezus voegt daar aan toe: *"Omdat jullie daar vandaan komen, zullen jullie daarheen terugkeren"*.

Kennelijk zit de hemel in ons. Zorg er maar voor dat de hemel via jou op aarde komt. Dat brengt niet alleen innerlijke vrede, maar ook vrede op aarde.

Daardoor vindt transformatie plaats.

Het geestelijke pad waarop je als mens wandelt zorgt er dus voor dat je een transformator wordt.

Het is goed dit te beseffen en nog beter om er aan te werken, ...in stilte.

Al die transformatoren samen zorgen er voor dat het visioen van Johannes werkelijkheid wordt: *een nieuwe Hemel en een nieuwe Aarde.*

Theo Mensink

246. Een schaapsstal en één Herder

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het Aquarius Evangelie volgens Levi, Deel III Gimmel, hfdstk 11 (Boeddhisme en voorschriften van Buddha) vers 1 t/m 12 en op het Evangelie volgens Johannes (10: 7,9b,10b-12a, 13-16) [De dag is gewijd aan de grote wereldgodsdiensten]

30 oktober 2011

Lieve mensen

Het is ons duidelijk gemaakt dat we uiteindelijk in de wereld één schaapsstal en één Herder zullen hebben. We kennen nu zes wereldgodsdiensten: het christendom, de islam, het hindoeïsme, het Boeddhisme, het Taoïsme en het Jodendom, allemaal aparte schaapsstallen. En dat terwijl alle mensen geschapen zijn naar Gods beeld en gelijkenis.

Al deze godsdiensten komen uit dezelfde bron voort en ontstaan door de invloed van het menselijk denken.

Willen we er één schaapsstal van maken dan kan dit alleen als we eenheid zoeken voorbij het denken. Maar dat is lastig, omdat we bij alles ons intellect inschakelen. Dat intellect kent zijn begrenzingen. Die begrenzingen spelen ons parten om tot een stal te komen.

Onder het niveau van het denken ligt het transcendente, verborgen, daar heerst goddelijke orde en eenheid. Vanuit dat niveau is de ene schaapsstal bereikbaar. De ene Herder is er al.

Alle godsdiensten kunnen via de menselijke geest de Waarheid putten uit het transcendente in de vorm van symbolen, beelden en het horen van de Stille Stem in het binnenste. Om dit te laten gebeuren zijn er mensen nodig die in staat zijn die symbolen en beelden te ontvangen, ondersteund door het horen van de Stille Stem in hun binnenste. Die mogelijkheden ontstaan door groeien van het bewustzijn. Als het bewustzijn voldoende gegroeid is wordt de Waarheid aangereikt.

Om volgens die Waarheid te leven moet de mens zijn bewustzijn verheffen tot Godsbewustzijn. In Godsbewustzijn leeft de mens op basis van innerlijk weten. De essentie van dat weten is dat wij alleen één zijn en in alles het goddelijke vertegenwoordigd zien. Zodra dat het geval is leeft de mens voorbij dualiteit en afgescheidenheid. Dit vormt de sleutel voor die ene stal. Die sleutel is bereikbaar door meditatie die je in verbinding brengt met het transcendente. Die sleutel brengt volledige vrijheid met zich mee.

We zijn tot vrijheid geroepen. Maar, waarom is het zo moeilijk voor de mens om zich volledig vrij te maken?

Dit komt volgens mij omdat wij mensen ons niet of onvoldoende realiseren dat de absolute goddelijke natuur zich in ons binnenste bevindt. Met die goddelijke natuur zijn we de wereld ingestapt.

Rond ons derde levensjaar hebben we het bewustzijn van eenheid losgelaten. Tot die tijd waren we nog kind, deel van het geheel. Daarna zijn we ons zelf gaan zien als afgescheiden van het geheel. De omgeving heeft ons tot het inzicht gebracht dat we een individu zijn, los van het geheel. En nu zoeken we de weg terug.

Het idee dat we een individu zijn, los van het geheel wordt veroorzaakt doordat we altijd onder de invloed staan van de dualiteit in het leven. Jij-ik, zij-wij, verdeelt tussen dit en dat, zus en zo enz.

Ondertussen is het goddelijke één, maar het leven speelt zich af in dualiteiten.

De mens wordt voortdurend getrokken naar de polen van tegenstellingen in het leven op basis van verlangens. Die verlangens ontstaan meestal door de indrukken van de zintuigen. De tegenstellingen houden de geest steeds bezig met de ervaring en indrukken van alles wat bestaat. Steeds opnieuw zijn we daardoor naar buiten gericht.

Op die manier komt de geest nooit toe aan de ervaring van het absolute waar alles uit voortkomt. Het absolute is transcendent, is goddelijk.

De aandacht voor dualiteiten houdt de mens onder de sluier van onwetendheid, want alle kennis bevindt zich in de goddelijke bron. Blijft de aandacht naar buiten gericht dan blijven we onwetend. En dat is niet nodig en ook niet gewenst, want we willen graag onze goddelijkheid leven, uitdrukken. Immers, zo zeggen we tijdens de mis, ons hart is zonder rust tot het vrede vindt in God.

Waar het uiteindelijk om gaat is de realisatie van het goddelijke in de menselijke natuur.

Die absolute goddelijke natuur is onzichtbaar, aanwezig in het Verborgene. Het vraagt om een rustige, verstillde geest om er verbinding mee te maken. Oosterse meditatietechnieken leggen deze weg bloot. Die meditatietechnieken zijn een welkome aanvulling op het christendom, zoals wij dit kennen.

Jezus gebruikte met zijn apostelen een meditatietechniek, en dit bracht hen tot gnosis. Waarom zouden wij het dan niet doen? Het is een belangrijke sleutel die te vinden is in de Nag Hammadi geschriften. Die geschriften zijn dus niet voor niets gevonden. Die werden gevonden en vertaald toen de mensheid er aan toe was. De VKK heeft ze zelfs toegevoegd aan de Bijbel, omdat ze de essentie van het christendom bloot leggen.

Beoefening van die techniek – die ook Hij gebruikte - leidt tot Godsbewustzijn en maakt de mens vrij. En tot vrijheid zijn wij geroepen.

Als we gehoor geven aan die roep dan zijn we tegelijkertijd bezig met de vorming van die ene schaapsstal.

Om in met z'n allen in die ene schaapsstal te komen moeten de schapen eerst geschoren worden op een speciale manier. Vroeger dachten we dat God dit voor ons zou, of Christus. Nu beseffen we dat we het scheren zelf moeten doen en dat God het proces ondersteunt.

Theo Mensink

245. Christus als fundament, als Waarheid

De inhoud van deze preek is gebaseerd op de Brief van Paulus aan de Efeziërs (4:7,13,14a,15,16 en 25) en op het Evangelie volgens Filippus (Codex II, Boek 3, pag. 67 en 55) uit de Nag Hammadi Geschriften

23 oktober 2011

Lieve mensen

In zijn drang om te doen wat nodig was schreef de apostel Paulus vanuit de gevangenis een brief aan de heiligen en gelovigen in Efeze.

Hij begint in deze brief te zeggen dat de mens door God met talrijke zaken gezegend is. En hij maakt ook duidelijk dat het voor de mens mogelijk is volmaakt te worden.

Het is zelfs de bedoeling van onze levens hier op aarde.

Dit kan door op het fundament te bouwen dat in ons is.

Daar is de volmaaktheid in potentie aanwezig.

Die volmaaktheid treedt in ons naar voren als we de Waarheid kennen.

Op weg naar die Waarheid neemt de innerlijke stabiliteit toe omdat je steeds zekerder weet, en daarmee verdwijnt alle twijfel.

Als die stabiliteit volledig is, dan is twijfel niet meer mogelijk en de kennis compleet.

De mens kent dan zichzelf helemaal en is zich bewust van zijn plaats in het geheel.

Hij vraagt zich steeds meer af, wat kan ik doen in het plan van God en doet dan vervolgens wat nodig is.

Bovendien doet hij dit met liefde en mededogen, in volle vrijheid.

Dit lezen we in de 2^e lezing van de hand van Filippus. *“Als jullie de Waarheid kennen, zal de Waarheid jullie vrij maken”*. Alle onwetendheid is dan verdwenen. En omdat die verdwenen is, is het logisch dat we dan steeds het juiste doen.

Het leren kennen van de Waarheid gaat gepaard met het afleggen van gewoonten die niet langer bevorderlijk zijn voor de evolutie, zodat er ruimte is voor nieuwe gewoonten.

Dit gaat zover dat er zelfs sprake is van wedergeboorte.

Het opnieuw geboren worden, wordt ondersteund door het zien van symbolen en afbeeldingen die van binnen worden aangereikt. Op die manier wordt het nieuwe en Ware steeds beter begrepen. Net zo lang dat alles begrepen wordt om een volledig vrij mens te zijn. En dit alles is het gevolg van het afstemmen op dat wat ons door God geschonken is, het inwonend Licht. Het is de meest belangrijke zegening waar Paulus op doelt in zijn brief.

Op het moment dat we alles begrijpen staat er iets nieuws op in de mens, omdat het zich als bruid en bruidegom met de Waarheid verenigt. We noemen dit het opstaan van Christus in ons. Christus die in ons altijd al aanwezig was, de Zoon des Mensen.

Christus was altijd al als kind van God aanwezig, wachtend tot wij zelf hem de kans gaven om op te staan. Als dit gebeurt dan is die mens volledig doortrokken van de H. Drie-eenheid, en is hij dus heilig, heel.

Dit wordt bedoeld met de laatste zinnen van de 2^e lezing.

“Men ontvangt hen (de H. Drie-eenheid) in de zalving van de Volheid van de kracht van het kruis, die onze apostelen “de rechtse en de linkse “ noemden . Deze mens is niet langer een christen, maar een Christus”.

De apostelen doelen daarbij op de overgave. De overgave aan het goddelijke. Dat is de symboliek van het kruis, de symboliek van de totale overgave aan dat wat in ons is.

Het kruis is daarom niet het symbool van lijden, maar het symbool van overwinning. Resultierend in volmaaktheid.

Dit is de reden waarom de Vrij Katholieke Kerk op het kruis niet het corpus toont, maar alleen het kruis. En dit is ook de reden waarom het kruis in de processie vóór en na de mis meegedragen wordt. Het doel van het leven, de overwinning, wordt daarmee onder de aandacht gebracht.

Theo Mensink

244. Geestelijke vooruitgang

De inhoud van deze preek is gebaseerd op de handelingen van Petrus en de twaalf Apostelen (Codex VI, Boek 1, pag. 4) en op het Evangelie van Thomas (Codex II, Boek 2, logion 67) uit de Nag Hammadi Geschriften

16 oktober 2011

Lieve mensen

De beide lezingen werpen een eigen licht op het thema Geestelijke vooruitgang. Allebei reiken ze aan waar je je op moet richten om geestelijk vooruit te komen;

op de binnenkant.

“Als jullie verwerven wat in je is, zal wat je hebt je redden”.

Als je geestelijk vooruit wilt gaan dan is het verstandig gebruik te maken van wat in jezelf zit. Dat is de parel waar over gesproken wordt in de 1^e lezing.

Die parel is je om niet geschonken.

Dat geschenk maakt geestelijke vooruitgang mogelijk; evolutie.

Want die parel geeft geestelijke voeding, groei, zuivering en rust. Allemaal zaken die de mens steunen op het geestelijke pad. Dus laat die parel niet werkloos liggen.

Door contact met die parel, de eigen goddelijke bron, krijgt de mens inzicht in het Zijn en dit is de bedoeling.

Het Zijn bestaat uit de H. Drie-eenheid, die in alles aanwezig is, ook in elk mens.

Inzicht in het Zijn en contact met het Zijn zorgen voor geestelijke vooruitgang. En geestelijke vooruitgang staat gelijk aan verruiming van je bewustzijn.

Als mens kunnen we allemaal doorgroeien naar godsbewustzijn. Als je dat niveau bereikt hebt, dan ken je alles, inclusief God.

Het kennen van alles verloopt via groei van kennis en ervaring. Die twee samen zorgen voor innerlijk weten. Zonder volledig innerlijk weten kan de mens zichzelf niet bevrijden van dat wat hem begrenst. Het idee dat we als individu afgescheiden zijn van het geheel vormt de grootste begrenzing. Wij denken dat we afgescheiden zijn van elkaar en van God, omdat we rondlopen in een fysiek lichaam.

Maar wat in dat lichaam zit is niet afgescheiden. Het innerlijke is verbonden met en maakt deel uit van het geheel.

Zodra we inzien - en innerlijk ervaren - dat we een deel zijn van het geheel, wordt duidelijk dat alles bestuurd wordt vanuit één bron. Niet alleen wij als mens, maar alles.

Tijdens de mis zeggen we een aantal zinnen die daar op duiden.

“Vaak vergeten wij de luister van ons erfdeel en dwalen af van het pad, dat leidt tot rechtschapenheid”.

“Gij hebt ons het streven ingeschapen naar de heerlijkheid waarin Gij staat”.

“God, inwonend Licht, Gij Wiens wijsheid liefdevol en machtig alle dingen ordent”.

“Het pad van de rechtvaardigen is als de morgengloed; glorende tot het licht van de volle dag”.

“Wij geloven dat God Liefde is en Kracht en Waarheid en Licht; dat de bestiering van de wereld geschiedt met volmaakte rechtvaardigheid”.

Waar het nu om gaat is dat het geloven in deze dingen omslaat in innerlijk weten, gevolgd door leven naar dit inzicht. Die omslag kan bereikt worden door te zoeken.

We zeggen dan ook tijdens de mis: *“Wie de wijsheid dient heeft het leven lief, wie haar naarstig zoeken worden met vreugd vervuld”.*

Dus als je vurig zoekt is het resultaat geestelijke vooruitgang. Die geestelijke vooruitgang geeft bevrediging en resulteert in blijvend geluk, ons erfdeel .....en dit is nog luisterrijk ook.

Daarom zei Jezus 2000 geleden:

“Als jullie verwerven wat in je is, zal wat je hebt je redden”.

Dus zoek en je zult verwerven, met de aanwijzing dat het binnenin je zit.

Theo Mensink

243. Rechtvaardigheid

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het epistel uit de brief aan de Galaten 6: 4a,7-10 en 16 en op het Wezen van de Machten (codex II, Boek 4 pag. 96 en 97) uit de Nag Hammadi Geschriften

9 oktober 2011

Lieve mensen

Bij het lezen van het epistel wordt meteen de wet van oorzaak en gevolg duidelijk gemaakt.

“Laat ieder zijn eigen gedrag onderzoeken, want ieder heeft zijn eigen last te dragen”.

Die last is afhankelijk van wat je hebt gezaaid.

Een volkomen rechtvaardig principe.

Niemand hoeft de last van een ander te dragen.

Dit principe is gebaseerd op een van de goddelijke wetten. Die wetten zijn onveranderlijk en schenken ons de mogelijkheid om tot inzicht te komen. God heeft ze ons mensen geschonken in ons binnenste, de eigen goddelijke bron.

Ga je tegen een goddelijke wet in dan is de levenservaring dat je er naast zit. Dan heb je iets te herstellen.

Op het moment dat dit inzicht duidelijk wordt, spelen er drie aspecten.

Je kunt:

- je koers verleggen en er voor kiezen het voortaan anders te doen,
- jezelf en de ander vergeven over wat niet juist was,
- absolutie ontvangen. D.w.z. het rechtzetten van wat op energieniveau verstoort is in jezelf door de verkeerde gedachte, woord of daad. Die absolutie ontvang je tijdens de mis als je berouw hebt over het ingaan tegen een goddelijke wet. Dit kan ook buiten de mis, door in gebed berouw te tonen tegenover God.

Na het ontvangen van absolutie ga je met een schone lei door het leven. Dat wat verstoort was is opgelost, geabsolveerd. Daardoor ben je beter in staat goed door het leven te gaan.

Stap voor stap ontwikkel je jezelf tot een rechtvaardig mens.

In de 2^e lezing die gekozen is uit het Wezen van de Machten, wordt hier verder op ingegaan. In deze tekst wordt de vraag gesteld, "Heer, hoe lang nog?"

D.w.z. hoe lang zal het nog duren voor we rechtvaardig door het leven gaan. Het antwoord is: *"Totdat de Ware Mens, Christus, de geest van Waarheid zal openbaren"*.

Het is duidelijk dat het hier om de komst van Jezus gaat.

Als wij doen wat Jezus aangereikt heeft en voorgeleefd, dan staat ook in ons de Christus op.

Want in elk mens is de Christus verborgen. Dat is wat Jezus ons duidelijk gemaakt heeft.

Door contact met dit Verborgene ontwikkelen wij tot de Ware Mens.

Jezus zei daarover: *"Ga naar uw binnenkamer en ontmoet daar de Vader."*

De Vader openbaart alles aan de mens om te worden wie hij werkelijk is. Dit is de essentie van het christendom, de essentie van religie. Terugverbinden met de bron.

In die bron heerst volledige rechtvaardigheid en liggen alle goddelijke wetten opgeslagen. Door contact met die bron -in het transcendente- wordt de menselijke geest doordrongen van goddelijke kwaliteiten.

In de 2^e lezing staat daarover: *"Dan zullen alle kinderen van het Licht de Waarheid en haar wortel, en de Vader van het Al, en de Heilige Geest kennen"*. (Dit is Gods Geest).

Het is dus aan ons om God te leren kennen, en daarmee de Waarheid.

De goddelijke Waarheid vind je niet in boeken, die vind je in je eigen bron.

Dit is ook de bron van alle deugden.

Deugden hebben daar hun wortel en uiten zich aan de buitenkant in het leven.

Dit geldt ook voor rechtvaardigheid.

Theo Mensink

